

deze gaven staan ten dienste van Israel. Zoo wordt de wijsheid der heidenen gebruikt om het huis des Heeren te bouwen. Voorwaar een heerlijk beeld van hetgeen de Christelijke kerk te doen heeft met de gaven, die de Heere haar in de werken der heidenen geschonken heeft. Want Christus heeft den scheidsmuur tusschen Athene en Jeruzalem, tusschen Griek en Jood gebroken en de vijandschap te niet gemaakt, opdat Hij die twee zoude in zich zelve tot éénen nieuwen mensch scheppen, vrede makende en opdat er zoo op het fundament der Apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste hoeksteen, een nieuwe heilige tempel zou verrijzen 1).

Maar hoe het dan nog mogelijk is, waar de Schrift zoo duidelijk spreekt, dat men een beroep doet op de Schrift om te toonen, dat Christus vermaand heeft om op den vorm of den inhoud der rede geen acht te geven, zou ons onbegrijpelijk voorkomen, zoo we helaas niet dagelijks moesten ervaren, dat in dit opzicht alles mogelijk is. Zoo sprak onlangs een hoogleeraar deze woorden: „Terwijl de Christenen vergaten de vermaning, „bedenk niet hoe of wat gij spreken zult” lieten zij niet af zich op schoonheid en sierlijkheid van taal toe te leggen” 2).

’t Is niet te hopen, dat die hoogleeraar op dezelfde wijze de klassieke heidensche schrijvers citeert en uitlegt. Wat toch staat er? ’t Is nauwelijks noodig het u te herinneren: „Doch wanneer zij u overleveren (aan stadhouders en koningen), zoo zult gij niet bezorgd zijn, hoe of wat gij spreken zult. „want het zal u in dezelfde ure gegeven worden wat gij spreken zult” 3). De vermaning geldt dus niet in ’t algemeen, maar voor hen, die voor stadhouders en koningen geleid worden om zich te verantwoorden; ten andere niet van het denken over, maar van het *bezorgd zijn*, (*μη μεριμνήσητε*) wordt afgemaand; en eindelijk er staat niet,

1) Ephes. 2 : 14—22.

2) J. v. d. Vliet. Athenae et Hierosolyma. Utrecht. Breyer 1891, pag. 21: „Immemores igitur admonitionis nolite cogitare quomodo aut quid loquamini, Christiani... verborum decori elegantiaeque studere non desistebant.”

3) Mattheus 10 : 19, Marc. 13 : 11.